TEOLOGIE, ȘTIINȚĂ, RAȚIUNE

de GH. CHIRIAC

Teologia este cuvântul omului despre cuvântul și acțiunea lui Dumnezeu în lume. Cuvântul omului înseamnează însă rațiune omenească, iar cuvântul și fapta lui Dumnezeu poartă numele de revelați. De unde rezultă că nu există Teologie sau cuvânt al omului despre Dumnezeu decât până unde se întinde domeniul Revelației. Odată în posesia acestor premise să spunem fără ocol că raportul dintre Teologie, ca expresie umană și Revelație, ca expresie divină, este acelaș ca între orice știință și realitatea oferită spre cercetare.

Fiecare știință studiază cu metode ce-i sunt proprii numai ei structura realității și dacă există mai multe științe, aceasta se datorește faptului că realitatea este construită din straturi eterogene ca structură.

Cu alte cuvinte, nu există o singură realitate, ci realități, iar dacă este vorba de Realitate cu literă mare, aceasta nu poate fi decât suma realităților, eterogen constituite. Pentru acelaș motiv nu există Știință, ci științe diferite ca metodă. Ceeace este omogen ca structură cade dela sine în câmpul de cercetare al unei singure științe. Astfel este o pătură a realității, care cere să fie măsurată și quantificată și existența acestei pături a născut Fizica, știința măsurii; există parcele din realitate, ce nu se lasă cercetate dtcât prin ideia de succesiune în timp și prin ideia de valoare și acest fapt a născut Istoria, după cum există straturi, ce nu se lasă interpretate decât prin ideia de scop pus în serviciul întregului și acest strat a dat naștere Biologiei.

In puține cuvinte, științele n'au alt scop decât de a prezenta privirii noastre constituția deosebit structurată a realităților din timp, spațiu și spirit. Mijlocul prin care știința descifrează sensul realității este rațiunea. Aceasta din urmă este strâns legată de pătura pe care o ia în cercetare, fiind obligată de către fiecare pătură din realitate, deci în fiecare știință la anumite adaptări. Rațiunea ascultă totdeauna de o realitate din afară de sine, care poate fi chimică, fizică, istorică, biologică. Ea e ca o anumită specie de fluturi, ce împrumută culoarea plantei pe care se așează. Si așa cum nu există știință, ci științe, tot astfel nu există Rațiune, ci rațiuni, după natura păturilor deosebit structurate ale realității.

Ce înțeles pot avea pentru problema noastră aceste incursiuni în metodologie? Revelația este una din păturile realității și anume, a celei spirituale. Ea apelează în cercetarea naturii sale la rațiune, singurul mijloc prin care omul poate interpreta existența. Rațiunea se va modela deci, ca'n toate celelalte științe, pe calapodul realității revelate luată în cercetare. Rațiunea Teologiei se va deosebi astfel de rațiunea Fizicei, exact cum aceasta din urmă se deosebește de rațiunea Biologiei sau a științelor descriptive.

Și atunci se naște întrebarea: poate fi vorba de un conflict între știință și Teologie, din moment ce coeficientul de raționalitate este acelaș în câmpul tuturor științelor?

Din faptul că rațiunea teologică este deosebit colorată față de celelalte științe?! Dar deosebit colorată este și rațiunea lucrătoare în Fizică, față de rațiunea aplicată asupra fenomenelor biologice. De ce stărue atunci în conștiința intelectualului de circulație curentă convingerea că Teologia face parte din științele minore?

Să răspundem simplu: subestimarea Teologiei ca știință nu vine din partea științei propriu zise, mai corect exprimat, din partea rațiunilor lucrătoare în știință, ci din partea Rațiunei pensionată din câmpul muncei științifice și improprietărită în câmpul sterp al tratatelor de Filozofie. Această rațiune se socotește nu simplă roabă a realităților pe care trebue să le interpreteze, ci creatoare de realități. Ea se transformă în cenzor al realităților și în loc să le studieze, numai le ierarhizează, le normalizează, le triază, le dă certificat de existență sau le neagă.

Ea nu se mulțumește cu rolul de a arunca lumină asupra realității, ci ia poziție de afirmare sau negație față de realitățile lumii create. Ea vrea adică să fie ceiace numai rațiunea divină este nu roabă a obiectului, ca rațiunea umană, ci liberă în chip absolut pe destinul său și al lumii. Socotindu-se singura existență valabilă, această rațiune nu mai vrea să proecteze lumină asupra obiectelor, ci se consideră pe sine singura lumină și ne invită s'o privim în față, s'o admirăm și s'o decretăm Realitate cu literă mare.

Decretând luptă împotriva Teologiei, aceasta din urmă are datoria să-i răspundă pe acelaș ton, căci existența creată nu cunoaște Rațiune, ci rațiuni, nu cunoaște Realitate, ci realități.

POȘTA REDACȚIEI

Pr. I. Ionescu-Berești-Bacău. — Actuala stăpânire politică a arătat o grijă deosebită Bisericii și slujitorilor ei. Statul trece astăzi prin greutăți materiale enorme, încât nu putem să mai pretindem recompense materiale în afară de salariile ce ni se dau.

Pr. I. Călugăru-Vlașca. — Articolul Sf. voastre „Teologie și sacerdoțiu" este extrem de lung, încât n'am putut să-i fac loc. Spațiul nostru este strict limitat. Mărginiți-vă articolele la maximum 4 pagini pe formatul de hârtie pe care ne scrii obișnuit.

P. C. Popescu Buzău. — Mă puteți găsi la Diaconul N. Enăchescu, Seminarul Central sau la Liceul, Gh. Șincai, telefon 4.24.52.

Arhim. V. Z.

SFÂRȘITUL VIEȚII

de Econ. PETRU GH. SAVIN

Moartea, sau despărțirea de lumea aceasta a omului a fost, este și va fi o mare problemă și o mare întrebare, căreia oamenii sub diferite forme în decursul vremurilor au căutat să-i dea o deslegare și-un răspuns. Unii au socotit că au simplificat chestiunea argumentând că moartea fiind o firească finalitate și că după moarte nu mai există nimic, trebue să folosim această viață mâncând, bând, petrecând — căci după moarte nu ne mai așteaptă nimic. — Alții dimpotrivă, au afirmat să ne silim a eși cât mai curând din această viață, întrucât după deslegarea din trup trăim adevărata viață iar altă categorie de oameni afirmă că omul după moarte își continuă existența, transformându-se în alte ființe umane sau animale. Acestea și încă alte diferite teorii puerile și conarari s'au dat de către diferiții cercetători ai problemei morții. Se înțelege că de o taină ca aceasta, omul adânc mișcat turburat a alergat și aleargă după cea mai fericită și liniștită deslegare. După cum se constată, de orice om de bună credință nimeni nu i-a dat, și nu-i poate da o lămurire și o deslegare definitivă și sigură.

Se înțelege că o așa de însemnată problemă, nici biserica nu o putea trece cu vederea — ci dimpotrivă ea a găsit pentru fiii ei credincioși cea mai judicioasă, raționară și dreaptă deslegare. Ea pe baza celor spuse de întemeietorul ei, crede și propovăduește că moartea este nu o desființare, nici o distrugere ci o mutare, o adormire, — pentru a se întoarce în lumea spirituală din care am venit la zămislire, în trup pe pământ. Moartea este un hotar, după care ne așteaptă o răsplată sau o pedeapsă a felului cum am înțeles să aplicăm pe pământ: virtutea sau păcatul — Sf. Ap. Pavel în epistola către Tesaloniceni (cap. 4 vers 13) spune lămurit: *Fraților nu voesc să nu știți voi despre cei care au adormit — ca să nu vă întristați ca și ceilalți care n'au nădejde* și unde dă cele mai liniștitoare răspunsuri bazându-se pe învierea Mântuitorului și pe făgăduințele Lui — ca după moarte vom fi alături de El, în împărăția Lui. Insuși Mântuitorul Hristos spune: că prin moarte ne mutăm la o nouă viață în care vom auzi glasul Lui (Ioan 5_{24}) fiind toți asemenea ca îngerii necunoscând nici durerea, nici suferințele și necesitățile fizice — El fiind pâinea vieții spirituale tot acel care prin mutare din trup trece din moarte la adevărata viață unde toți cei ce cred în El nu vor flămânzi nici vor însetoșa. (Ioan VI. 35) Acestei probleme biserica îi opune un răspuns spiritual și liniștitor. Moartea după concepția bisericei este o ușurare, o descătușare de atâtea greutăți fizice și morale ale trupului iar sufletul își capătă o bine meritată odihnă și o fericire fără seamăn într'o lume spirituală din care dealtfel a și venit în trup. Prin moarte deci nu se întâmplă decât o schimbare firească: trupul întorcându-se în pământul din care s'o fi alcătuit, iar sufletul își ia locul lângă Acel ce l-a creiat și l-a pus vremelnic în trupul omului.

Aceste făgăduințe și asigurări au dat dealtminteri marele imbold și avânt martirilor și sfinților, eroii bisericei, care le-au pus în practică cu trupul și cu sufletul lor, iar astăzi este și rămâne suprema mângâere care face ca între creștini moartea să nu fie o spaimă și o durere fără mângâere — ci o asigurare că prin moarte nu ne desființăm nici ne distrugem cu totul ci numai ne mutăm spiritualicește din cele vremelnice trecătoare în cele veșnice și perfecte în care loc vom avea și răsplata faptelor noastre.

Se înțelege că biserica prin instituirea cultului pentru cei morți dă unul din cele mai mângâitoare răspunsuri condiționând că prin credința în aceste asigurări care arătând și evidențând șubrezenia și imperfecția trupului scoate în valoare superioritatea și veșnicia spirituală a sufletului, asigurându-ne că practicând virtutea pe pământ, ascultând de învățătura evangheliei vom avea în ceruri o fericire desăvârșită și fără sfârșit.

De aceea slujba înmormântărilor și parastaselor ca și toate rugăciunele și practicele trudixionale, biserica arată și posibilitatea că se poate căpăta o ușurare și ameliorare, chiar asupra celor ingreuiați de abateri de la poruncile morale. In rugăciunele liturgice biserica se roagă pentru: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, nerușinat, cu pace și răspuns bun la înfricoșata judecată, iar în alte rugăciuni speciale cere și invoacă mila lui Dumnezeu pentru iertarea greșalelor și indurarea dumnezeească pentru așezarea sufletului celui repauzat în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă de unde a plecat durerea, intristarea și suspinarea.

Cu drept cuvânt dar spune Sf. Ap. Pavel de moarte să nu ne întristăm ca cei ce n'au nădejde, și pentru această nădejde biserica se pune chezașă că dacă o vom avea nu avem a ne teme de moarte, ci s'o așteptăm în liniște.

Deasemenea biserica ne arată că va fi după o înviere de obște și o judecată a viilor și morților cum se spune prin simbolul credinții, care va aduce răsplata virtuții și pedeapsa păcatului. Deasemenea pentru această pedeapsă a păcatului tot prin biserică avem rezervată și posibilitatea de a ni se ușura pedeapsa, pentru care sunt explicate rostul întregului cult al rugăciunilor pentru cei morți. Este marea mângâere și nădejde pe care biserica o dă din larg tuturor celor ce în viață s'au abătut dela învățăturile ei evanghelice ca o supremă iubire și îndurare de vină.

E de necontestat, că față de atâtea teorii și afirmațiuni naive sau dea dreptul fără un suport moral și rațional,—biserica dă o asigurare care a făcut și face ca atâtea ființe omenești să se despartă de viață în resemnare și împăcați în conștiința lor, — spre deosebire de acei care neavând nicio nădejde, necrezând în nimic mângâitor, mor în cele mai sguduitoare chinuri, moartea fiind și pentru ei, și pentru acei care rămân în urmă, — o sguduitoare dramă și o durere fără margini.

Biserica și rostul ei în viața socială

Mulți și-au pus și-și pun și astăzi întrebarea, de ce este necesară instituția bisericii, sau chiar direct dacă mai este necesară biserica în slujba poporului.

Inainte de a încerca să răspundem acestor întrebări, ținem să afirmăm că dela începuturile ei și până în zilele noastre biserica a avut și are numeroși critici și scriitori, cari au încercat nu numai să o arate că ar fi de prisos, ba din contra ar fi un pericol în calea progresului și emancipării omului. Lucrul ar părea să fie verosimil, și chiar mărturisim și noi că ar fi, precum a și fost, și poate să fie, atâta vreme cât biserica și conducătorii ei firești se abat ei înșiși dela preceptele întemeetorului ei. Deci, nu biserica ca instituție poate fi obiect de critică și piedică spre progres, pace și iubire între oameni. — ci acei, ce vremelnic având conducerea și puterea de a o aplica în viață, s'au abătut ei înșiși și au făcut din ea, sau s'a servit de ea în realizarea unor planuri și proecte pline de patimă, păcat, ură, împilare, răsbunare pur omenească.

Ca-au fost oare inchizițiile în Apus și amestecul în treburile politice, sau aservirea până la slugărnicie și putere despotică, cum a fost biserica țaristă, decât greșeli și abuzuri cari au pus biserica, cu drept cuvânt, într'o lumină defavorabilă și, cu drept cuvânt, vinovată.

Biserica are domeniul ei bine trasat de Divinul ei întemeietor, și atâta vreme cât ea se mărginește în domeniul ei spiritual, ea nu dăunează nimănui, ci din contra folosește tuturor, silindu-se a forma sufletele prin iubire, virtute și viață morală, elemente de folos vieții oricărui stat politic, sub orice denumire și program politic.

Cum poate biserica fi acuzată că ar sta în calea înfăptuirilor pentru pacea și fericirea oamenilor, când ea se roagă pentru pace și cu pace Domnului să ne rugăm zice în toate rugăciunile și actele ei de cult. Nu zice biserica: Să ne supunem stăpânirilor, căci stăpânirile care sunt, de Dumnezeu sunt orânduite! Și iarăși, cum poate fi ea acuzată de ură și desbinare, când ea mereu strigă: Să ne iubim unii pre alții, ca într'un gând să mărturisim pre Tatăl, pre Fiul și pre Sf. Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită!

Gravură de I. GHEORGHIȚA

De aceia biserica rămâne pentru totdeauna singura instituție care încheagă toate clasele sociale într'un mănunchiu duhovnicesc aducător și dătător de mângâieri, nădejdi și încredere în o viață pașnică, bună, ideală, după care toți râvnim și dorim!

De aceia ea, prin conducătorii lumești și vremelnici, atâta vreme cât se menține în domeniul ei spiritual este de folos și de ajutor chiar factorilor cu răspundere, pentru propășirea și fericirea popoarelor, iar dacă se amestecă și se pogoară din domeniul ei spiritual își poate atrage, cu drept cuvânt, critică și observații care-i dăunează.

Biserica are un domeniu atât de vast și curat și datoria ei este să se mențină și să lucreze în el și își va binemerita iubirea, respectul și ajutorul tuturor.

Preotul S. PETRU

CALENDAR

12-18—Ianuarie 1948

Săptămâna III — Luna I — Trimestrul I

L	12	Sf. m. Tatiana diaconița și Petru Avesalomiteanul.
M	13	Sf. m. Ermil și Stratonic; cuv. Ia cob din Nisibe.
M	14	Cuvioșii uciși în Sinai și în Rait; cuv. Ștefan.
J	15	Cuv. Pavel Tebeul și Ioan Coliba șul; sf. Pansofie.
V	16	Inchinarea lanțului sf. apostol Petru.
S	17	† Sf. cuvios Antonie cel Mare.
D	18	† Sf. Atanasie și Ciril, patriarhi ai Alexandriei.

Duminica XXIX după Rusalii: Pomenirea minunii vindecării celor zece leproși. — **Glasul:** 8. — **Voscreasna** (Evanghelia dela Utrenie): 11. — **Apostolul:** Coloseni, III, 4-11. — **Evanghelia:** Luca, XVII, 12—19.

De azi, pentru mâine

Cu rândurile de față pășim hotarul anului dela Hristos 1948, care deschide un nou capitol în istoria națională, fiind cel dintâi an de existență al Republicei Populare Române.

Din manifestările politico-bisericești ale celor nouă zile care s'au scurs dela începutul anului se pot trage concluzii îmbucurătoare pentru viitorul Bisericii românești, care, conștientă de marele rol ce-i are în societate, va conlucra în deplină armonie cu Statul pentru binele și propășirea poporului.

Chiar în prima zi a anului, Patriarhia română a dat dispoziții eparhiilor și parohiilor ortodoxe printr'un comunicat apărut în presă, ca până la o hotărîre definitivă a sfântului Sinod, „la toate formulele de pomenire a capului Statului, în rugăciuni și ectenii, se vor întrebuința cuvintele: "Inaltul Prezidium al Republicii Populare Române". iar în troparul „Mântuește Doamne poporul Tău", se va folosi formula veche „biruință binecredincioșilor creștini".

La serviciul religios săvârșit în ziua de Anul Nou la Patriarhie, prima sărbătoare religioasă a anului care avea și un caracter oarecum oficial, au participat toți membrii Inaltului Prezidium, precum și guvernul, în frunte cu d. prim ministru dr. Petru Groza.

După terminarea slujbei, membrii Inaltului Prezidium, însoțiți de Președintele Consiliului de miniștri și de ministrul Cultelor, d. prof. Stanciu Stoian, au făcut o vizită I. P. S. Patriarh Nicodim, care, după cum se știe, este încă suferind. După felicitări și urările de sănătate, șeful guvernului a reafirmat că „Biserica este o instituție cu rosturi permanente în viața poporului, forma însăși a statului evoluând potrivit cu spiritul vremii. Biserica creștină ortodoxă a înțeles întotdeauna acest lucru; îl va înțelege desigur și de data aceasta". Mulțumind pentru urări, Inaltul Ierarh a asigurat pe Inalții Oaspeți de toată înțelegerea și tot sprijinul Bisericii, care, „va face așa, pentrucă a înțeles întotdeauna că tot ceea ce este făcut în interesul poporului și al umanității este plăcut și lui Dumnezeu". Vizita aceasta l-a impresionat profund pe Intâiul Stătător al Bisericii noastre, mărturisind cu o deosebită satisfacție, într'un interview acordat ulterior unui gazetar, că d. prim ministru „s'a dovedit încă odată că este adânc cunoscător al rosturilor Bisericii în viața Statului Român".

La 2 Ianuarie, preoțimea Capitalei s'a prezentat, — ca în toți anii — la palatul patriarhal pentru a felicita pe I. P. S. Patriarh cu prilejul Anului Nou și spre a-i face, de data aceasta, și urări de deplină însănătoșire. Printr'o delegație primită în cabinetul său, Inaltul Ierarh a binecuvântat preoțimea, mulțumindu-i pentru urări.

Dar I. P. S. Patriarh n'a uitat nici marea masă a credincioșilor, cărora le-a adresat un cuvânt cu caracter de pastorală, în care, amintindu-le cu citate din Sfânta Scriptură datoriile ce au față de Republica Populară Română, îi îndeamnă să răspundă „la toate datoriile ei, cunoscând că puterea și slava se resfrâng asupra fiecăruia dintre fiii ei". Reamintind cuvintele rostite de șeful guvernului cu prilejul vizitei din ziua Anului Nou, I. P. S. Patriarh precizează cu toată claritatea: „Aceasta o aduc la cunoștința vouă, iubiților mei păstoriți, să înțelegeți că legătura de veacuri între Statul Românesc și Biserica Ortodoxă este un fapt recunoscut de conducătorii de azi ai neamului nostru".

Importanța schimbărilor intervenite în structura formală a Statului și îndatoririle ce revin Bisericii în lupta pentru consolidarea tinerei Republici Populare Române au fost subliniate și de I. P. S. S. Justinian, Mitropolitul Moldovei, într'o pastorală adresată clerului și credincioșilor cu prilejul Anului Nou.

Atitudinea întregei Biserici ortodoxe române față de noua formă a Statului român va fi precizată însă în curând printr'o pastorală a Sfântului Sinod adresată clerului și poporului ortodox. In vederea întocmirii acestei pastorale, Sinodul Permanent, format din Mitropoliții și Arhiepiscopii în funcție, s'a întrunit alaltăieri la Palatul Patriarhal, în urma convocării I. P. S. Patriarh.

O primă ocazie pentru cler de a contribui la opera constructivă întreprinsă de organele de conducere ale Statului este recensământul populației, clădirilor și proprietăților agricole, care va avea loc la 25 Ianuarie. In eparhia Ungrovlahiei s'au și trimis instrucțiuni protoiereilor pentru a pune în vedere preoților să lămurească poporul asupra necesității și importanții recensământului.

Insuși I. P. S. Patriarh Nicodim a adresat populației o pastorală, îndemnând-o „să se silească să-și dea cât mai multă valoare obștească, prin precizările puse în el", căci este o lucrare „necesară la cunoașterea posibilităților de refacere a bogăției Neamului nostru, care totdeauna a fost binecuvântat de Dumnezeu"!

O nouă dovadă că guvernul înțelege să respecte tradițiile religioase am avut-o în ziua de bobotează, când, la slujba pentru sfințirea apelor, săvârșită la sf. Patriarhie, au luat parte toate autoritățile noastre de stat, în frunte cu membrii Inaltului Prezidium și ai guvernului. La sfârșit, d. dr. Petru Groza, președintele Consiliului de miniștri, însoțit de d. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, au vizitat din nou pe I. P. S. Patriarh Nicodim.

Vizitele făcute I. P. S. Patriarh de membrii Inaltului Prezidium și ai guvernului în împrejurările actuale înseamnă — după cum se remarca alaltăieri într'un articol din „Ultima oră" — nu numai adânca simpatie și reverență față de Patriarhul Bisericii ortodoxe române, ci și importanța pe care conducerea Republicii Populare Române o acordă Bisericii, ca factor „cu rosturi permanente în viața poporului".

La constatările acestea, care ne dau nădejdi justificate pentru viitor, vom adăoga, ca încheiere, bucuria de a fi ascultat pentru a doua oară, în ajunul Bobotezii, desăvârșita realizare artistică a d-lui Paul Constantinescu, oratoriul bizantin „Nașterea Domnului", executat impecabil de orchestra „Filarmonica", corul societății „România" și cei patru soliști, sub bagheta magică a maestrului Constantin Silvestri.

TEODOR N. MANOLACHE

IMPUNEREA VENITURILOR MOBILIARE

— Orice venit al unui capital mobiliar sau asimilat acestuia, provenit din România, realizat de oricine (cetățean român sau strein) și orice venit de aceiași natură provenit din altă țară dar realizat de către un locuitor al țării noastre, este impus impozitului pe veniturile capitalurilor mobiliare.

— Sunt impozabile, cu excepția celor expres scutite printr'un text de lege:

a) dividendele și produsele de orice fel cuvenite la acțiunile, obligațiunile, drepturile de fondator, părțile comanditare și orice alte titluri, drepturi, valori mobiliare sub orice denumire, ale societăților și colectivităților de orice fel;

Sunt venituri mobiliare, impozabile, produsele de orice fel, dobândite sub orice formă, din asemenea plasamente și orice *avantaj material dobândit, peste capitalul plasat, în numerar, în natură sau în servicii, inclusiv cele dobândite sub formă de acțiuni gratuite sau cu preț de favoare ori altfel,*

b) cupoanele la rente, obligațiuni și alte valori mobiliare emise de orice instituție publică (în măsura în care nu sunt expres scutite de lege);

c) rentele viagere sau de altă durată dela un anumit plafon în sus ((24.000 lei anual), cele mai mici fiind supuse impozitului pe salarii.

d) dobânzile și produsele de orice fel, cuvenite celor ce nu fac afaceri de bancă, la plasamentele în:

— creanțele ipotecare, privilegiate și chirografare; sunt impozabile nu numai dobânzile efective, dar și cele prezumate, orice creanță fiind taxabile; se datorează deci impozit mobiliar și la orice împrumut făcut înre particulari prin polițe sau prin simple înscrisuri și chiar la împrumuturile pentru care nu există nici un act scris, fie că se plătește, fie că nu se plătește vreo dobândă;

— depozitele de sume de bani la vedere sau cu scadență, cum și soldul creditor de dobânzi al conturilor curente la bănci;

— garanțiile în numerar dacă depășesc un anumit plafon (în prezent cinci mii lei anual pentru aceeași persoană):

— împrumuturi de bunuri fungibile și valori, închirieri izolate sau de mobile sau instalațiuni;

Se atrage atențiunea că venitul impus potrivit alineatului precedent nu poate fi mai mic decât 3% din valoarea de circulație a bunurilor, din momentul împrumutului sau închirierei;

e) redevențele în bani, în natură sau în servicii și orice avantaje materiale dobândite pentru cesiuni de drepturi de orice fel, ori de exercițiul unor asemenea drepturi, pentru cesiuni de exploatare minieră, pentru încetarea totală sau parțială a dreptului de fabricațiune sau cesiunea dreptului de exploatare; pentru drepturi de folosire, sub orice formă, a brevetelor de invenție, a metodelor și procedeelor de fabricațiune, a experienței sau concursului technic și în genere pentru licențele de orice fel și produsele de orice fel ale capitalurilor incorporale;

f) redevențele în bani, în natură sau în servicii, sumele primite dintr'odată sau perioade și orice alte aventaje materiale dobândite pentru concesiuni miniere *și pentru închirieri ori arendări de întreprinderi comerciale ori industriale* (de ex: închirierea unei fabrici, unei linii de garaj, unei cariere de nisip, etc.).

In venit intră și valoarea instalațiunilor mobiliare sau imobiliare pe care concesionarii, arendașii și chiriașii sunt obligați să le facă în profitul beneficiarului.

Venitul din închirieri sau arendări de întreprinderi comerciale și industriale nu poate fi mai mic de 3% din valoarea de circulație a întreprinderilor închiriate în momentul arendării sau închirierii.

— Clădirile arendate în întregime cu mobile și eventual cu alte prestațiuni de servicii (de ex. arendarea unui hotel) suportă pentru venitul rezultat din arendă, impozitul mobiliar.

Impozitul este în sarcina creditorului, deci a beneficiarului venitului; dacă creditorul se află în străinătate, debitorul sau cel care plătește venitul este solidar răspunzător cu creditorul pentru plata impozitului *și tot solidari la plata impozitului sunt debitorii veniturilor prevăzute mai sus la punctele c—f.*

Debitorii veniturilor mobiliare sau asimilate acestora sunt însă obligați să rețină impozitul mobiliar, din veniturile sau capitalurile mobiliare ce datorează:

— Impozitul este datorat din ziua în care creditorul are drept să-și pretindă venitul și trebue vărsat la fisc în 30 zile dela data dela care este datorat.

— Impozitul fiind progresiv, cei care datorează veniturile mobiliare sunt obligați să țină evidența veniturilor pentru fiecare beneficiar și cu fiecare exigibilitate a venitului — să calculeze, să rețină și să verse și diferența de impozit rezultată din progresivitatea asupra veniturilor precedente.

Pe viitor impozitul mobiliar trebue vărsat fiscului la termenul de exigibilitate prevăzut de legea contribuțiunilor directe (30 zile din ziua în care creditorul are dreptul să-și pretindă venitul).

Contribuabilii cari nu au plătit fiscului, până la 31 Ianuarie 1948, integral impozitele legale pentru toate veniturile mobiliare din trecut iar pe viitor nu plătesc impozitul mobiliar în termenele legale de exigibilitate, vor fi sancționați pe lângă sancțiunile fiscale — și cu pedepsele penale prevăzute de legea pentru reprimarea evaziunii fiscale, adică muncă silnică dela 5—20 ani sau închisoare corecțională dela 4—12 ani, după natura infracțiunii (crimă sau delict de sabotaj).

In cazurile în care există solidaritate în plata impozitelor, sancțiunile se aplică atât beneficiarilor veniturilor mobiliare cât și debitorilor care n'au reținut și vărsat fiscului impozitele.

Oaspeți străini la Filarmonica

Reputata pianistă franceză Lelia Gousseau este solista concertului simfonic de Duminică, 11 Ianuarie, a cărui conducere muzicală o are d. Constantin Silvestri.

Pe program, concertul brandenburgian Nr. 3 (coarde) de Bach, al cincilea concert pentru piano și orchestră de Beethoven (interpretat de D-na Gousseau) și simfonia întâia de George Enescu (scrisă acum 45 de ani, la vârsta de 22 ani).

Biletele la **Agenția „Agitot"** (Scala).

Telegramele Uniunii Preoților Democrați către Inaltul Prezidiu și d. prim ministru

INALTULUI PREZIDIU AL R. P. R.
București

Comitetul Central al Uniunii Preoților Democrați din România întrunit în ședință solemnă în ziua de 8 Ianuarie 1948, cu vie satisfacție a luat hotărârea să asigure Inaltul Prezidium al R.P.R. de tot devotamentul și tot concursul nelimitat al preoțimei democrate din România, care se angajează să lupte din toate puterile pentru consolidarea tinerei Republice Populare Române, cât și pentru fericirea și bună starea poporului.

PR. DR. I. VASCA,
Președintele U. P. D. R.

DOMNULUI PRIM MINISTRU DR. PETRU GROZA
București

Comitetul Central al *Uniunii* Preoților Democrați din România, *întrunit în ședință solemnă în ziua de 8 Ianuarie 1948, a luat cu vie satisfacție hotărârea de a exprima atât* Guvernului *cât și președintelui său* Dr. Petru Groza, *depina sa bucurie pentru înfăptuirea R. P. R. rod al muncii chibzuite și al luptei hotărâte a Guvernului prezidat de Domnia Voastră și sprijinit de forțele democrației populare din România.*

In numele U.P.D.R.-ului Vă asigurăm că vom fi mereu în primele rânduri ale luptătorilor pentru înfăptuirea reformelor viitoare pe linia democrației populare.

PR. DR. I. VASCA,
Președintele U. P. D. R.

„Analele Româno-Sovietice"

Apariția Caetului 8 din „Analele Româno-Sovietice", buletinul de știință și filosofie al Institutului de Studii Româno-Sovietice, pune la îndemâna intelectualilor din România, un nou material bogat și variat, privitor la spiritualitatea sovietică și la cuceririle tehnice de acolo.

In editorialul Caetului 8 citim o amplă dare de seamă asupra lucrării fundamentale a lui I. V. Stalin: „Despre bazele leninismului" — cu prilejul celei de-a 68-a aniversări dela nașterea marelui conducător al popoarelor sovietice. Cu ocazia sărbătoririi prieteniei româno-sovietice, o serie de reprezentanți de marcă ai culturii sovietice au vizitat România — o mențiune specială se face în Anale despre această vizită.

Caetul cuprinde mai multe studii, dintre cari primul semnat de prof. univ. **I. Gh. Popescu** este închinat marelui savant și enciclopedist rus M. V. Lomonosov.

Intr'un al doilea studiu, **A. A. Borisiac**, membru al Academiei de Științe din U.R.S.S., ne dă o „Introducere în problemele paleontologiei".

Contribuția medicinei constă din studiul lui **I. I. Milenuskin** în legătură cu „Evoluția microbilor patogeni și a boalelor contagioase umane".

De un larg interes este studiul consacrat problemei „Mutării clădirilor în U.R.S.S." al d-lui prof. ing. **Cristea Niculescu**.

D. conf. univ. **Raul Călinescu** introduce pe cititor în chestiunea „Explorărilor sovietice din ținuturile arctice".

„Naționalizarea industriei după războiu", o chestiune de cel mai mare interes actual, este tratată de **L. Eventov**.

De o importanță remarcabilă pentru filologi este studiul lui **N. I. Marr**: „Clasificarea limbilor și teoria jafetită".

Seria studiilor se încheie prin lucrarea „Marxismul și istoria filosofiei" de **A. A. Jdanov**, secretar al partidului comunist (bolșevic) din U.R.S.S.

Caetul mai cuprinde fapte și comentarii, precum: „Uniunea sovietică și problema suveranității naționale" de **A. I. Denisov**, profesor la Universitatea din Moscova, „Academia de medicină a U.R.S.S." de prof. dr. **D. Danielopolu**, „Cercetări comparative asupra utilizării unor medicamente în U.R.S.S. și la noi" de prof. **dr. Virgil Trotеanu**, etc.

Substanțiale sunt apoi prin numărul și diversitatea lor, dările de seamă cari atacă probleme dintre cele mai felurite în legătură cu toate grupele științifice.

Atragem în mod deosebit atenția asupra bibliografiei, cronicei și notelor conținute în Caetul 8 al Analelor, precum și asupra unei rubrici noi deschise în această publicație: „Din activitatea institutelor române de cercetare".

Un supliment de fizică redactat de d-nii: prof. **E. Bădărău**, conf. **Al. Sanielevici** și asist. **I. Auslander**, analizând „Problemele predării științelor fizice în învățământul sovietic de toate gradele" încheie cele două sute pagini ale Caetului 8, al „Analelor Româno-Sovietice".

PLATA TAXELOR DE CONSUMAȚIE ȘI APLICAREA LEGII EVAZIUNII FISCALE

In Monitorul Oficial nr. 299 bis din 29 Decembrie 1947, s'a publicat legea pentru sancționarea evaziunilor fiscale.

Potrivit dispozițiunilor acestei legi, toți acei ce vor contraveni la prevederile legii nr. 268 pentru așezarea și administrarea taxelor de consumație din 5 Aprilie 1946, cu modificările ulterioare, se vor face pasibili pe lângă amenzile prevăzute de legea taxelor de consumație și de sancțiunile legii nr. 351 din 3 Mai 1945, pentru REPRIMAREA SPECULEI ILICITE ȘI A SABOTAJULUI ECONOMIC, după cum urmează:

1. **Intreprinderile furnizoare de gaze combustibile,** care nu vor vărsa la administrațiile financiare de care aparțin, taxele de consumație datorate, până la sfârșitul lunei viitoare aceleia în care s'a făcut consumul, conform al. ultim din art. 35 din legea taxelor de consumație, vor suferi pe lângă sancțiunile prevăzute de lege și închisoarea corecțională dela 4-12 ani, prevăzută de art. 28 din legea nr. 351 din 3 Mai 1915 — neplata acestei taxe la termenul fixat considerându-se conform art. 7 din legea pentru sancționarea evaziunilor fiscale ca delict de sabotaj.

2. Intreprinderile care produc și pun în consumație: **acid carbonic, ape minerale, boia de ardei, cicoare prăjită, cereale prăjite și orice alte surogate de cafea, lămpi electrice (becuri),** surogate de cacao, surogate de ceai, surogate de piper, țesături de lână obținute pe războaie manuale, talpă și piele obținute în ateliere de tăbăcărie fără butoaie rotative, pe lângă care nu este institut central permanent, care nu vor achita taxele de consumație la administrațiile financiare de care aparțin în primele 10 zile ale lunei următoare aceleia în care produsele au fost scoase din fabrici pentru consumul intern și aceea care prin înregistrările făcute în scriptele ce dețin vor fi dovediți pe bază de acte și elemente certe că înregistrările lor nu sunt sincere și duc la micșorarea drepturilor fiscale ale Statului, comit delictul de sabotaj și se pedepsesc în afară de amenzile prevăzute de legea taxelor de consumație și cu închisoarea corecțională dela 4—12 ani prevăzută de art. 28 din legea nr. 351 din 3 Mai 1945, conform art. 3 și 7 din legea nr. 344/947 pentru sancționarea evaziunilor fiscale.

In cazul în care prin înregistrările făcute se sustrag taxe de consumație și alte impozite și taxe care într'un exercițiu financiar totalizează mai mult de 100.000 lei, evaziunea se consideră crimă de sabotaj și se pedepsește pe lângă amenzile prevăzute de legea taxelor de consumație și cu munca silnică dela 5—20 ani prevăzută de art. 31 lit. a din legea nr. 351 din 3 Mai 1945.

3. **Deținătorii de produse supuse taxelor de consumație aflate în depozite de orice fel,** întrepozite, în magazinele comercianților cu ridicata și întreprinderile care folosesc asemenea produse în orice operațiuni de fabricație, cum și cele aflate în curs de transport, care nu vor putea face dovada plății taxelor de consumație pentru acele produse, vor fi sancționați potrivit prevederilor art. 154 și 155 din legea taxelor de consumație, conform art. 4 din legea pentru sancționarea evaziunilor fiscale, pe lângă amenzile prevăzute de legea taxelor de consumație dacă evaziunile fiscale prin sustragerea taxelor de consumație și altor impozite și taxe totalizează într'un exercițiu financiar mai mult de 100.000 lei, sunt considerate crimă de sabotaj și se pedepsesc cu munca silnică dela 5—20 ani prevăzută de art. 31 lit. a din legea nr. 351 din 3 Mai 1945.

4. **Fabricile de zahăr** care nu vor plăti taxe de licență anuală înainte de începerea campaniei de lucru, cum și fabricile de glucoză care nu vor plăti taxa de licență anuală în primele 30 zile ale exercițiului financiar de către cele în funcțiune, sau înainte de începerea funcționării de către acelea, puse în funcțiune în cursul anului se pedepsesc pe lângă amenzile prevăzute de art. 153 din legea taxelor de consumație și cu închisoare corecțională dela 4—12 ani, prevăzută la art. 28 din legea nr. 351 din 3 Mai 1945 — nevărsarea la termen a acestei taxe considerându-se delict de sabotaj (art. 7 legea pentru evaziunea fiscală).

5. **Exploatatorii preselor și teascurilor țărănești de ulei vegetal,** care nu vor plăti în numerar taxele forfetare legale cum și exploatatorii morilor țărănești de măcinat grâu și secară situate în municipii, comune urbane, suburbane și comune rurale, care nu vor preda Incoopului ratele de taxe forfetară în natură, la termenele fixate ce curg dela data publicării legii pentru sancționarea evaziunii fiscale, se vor pedepsi în afară de majorările stabilite prin ordinele circulare date și cu închisoare corecțională dela 4—12 ani prevăzută la art. 28 din legea nr. 351 din 3 Mai 1945.

Ședința Societății Române de reumatologie

Societatea Română de Reumatologie ține ședință publică Duminică, 11 Ianuarie, ora 11 a. m., la Institutul de balneologie dela spitalul Brâncovenesc, cu următoarele comunicări:

1) Dr. **Ștefan Timotei, în continuare: Auro-terapia în reumatismele cronice infecțioase anchilozante, cu prezentări de bolnavi.**

2) **Docent dr. I. Stoia și Dr. Gh. Anastasescu: Nevralgii** cervico-brachiale atipice în două cazuri de spondiloză cervicală în restanță.

3) Conf. dr. C. Vasiliu și dr. A. Contaxe: Noțiuni relative la metabolismul salicilaților în organism; acțiune asupra sistemului circulator.

4) Docent dr. I. Stoia și dr. Corneliu Ciacalopol: Considerațiuni clinico-radiologice asupra câtorva forme de reumatisme degenerative.

DELA LEGAȚIA ITALIEI

Ministrul Italiei, în dorința de a lua contact cu proprii săi conaționali, va reuni comunitatea italiană din București în sala Școalei primare Italiene (strada Luigi Cazzavillan 28), Duminică, 18 Ianuarie 1948.

Toți italienii sunt rugați să ia parte.